

Stefan Woyda, Dorota Rudnicka

Biskupice, gm. Brwinów, woj.
warszawskie

Informator Archeologiczny : badania 13, 118-119

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

północ i południe w celu uchwycenia zasięgu występowania grobów oraz konstrukcji kamiennej w tych kierunkach. Odsłonięto powierzchnię 450 m² /w sumie 1 100 m²/, odkrywając 49 grobów oraz dalsze fragmenty bruków kamiennych.

Przy konstrukcjach kamiennych skupiono się na badaniach bruku nr 3, położonego najbardziej na północ. Uchwycono go na odcinku długości 34 m, ustalając zarazem, że jego szerokość wynosiła około 6 m. Jednocześnie zaobserwowano, że w części zachodniej, w odróżnieniu od części wschodniej, kamienie bruku układano na poziomie calca, a nie na warstwie podsypkowej. Starano się więc wyraźnie, aby kamienie bruku tworzyły układ poziomy. Bruk był silnie zniszczony przez współczesną erkę. Sprzyjające układy stratygraficzne /groby pod brukiem, wkopane w bruk i położone na bruku/ pozwoliły na stwierdzenie, że konstrukcje kamienne wzniesiono u schyłku stadium B₁ lub w początkach stadium B₂ okresu rzymskiego. W odniesieniu do pozostałych bruków nr 1 i 2 nie stwierdzono nowych elementów, gdyż badania skupiły się w partii, gdzie zostały one niemal całkowicie zniszczone przez eksploatację piasku. Ponieważ nie odkryto nowych bruków położonych na północ lub południe od znanych dotychczas, można sądzić, że znane dotychczas 3 podłużne układy kamienne, są fragmentem monumentalnego założenia w kształcie wyraźnie liniowym. Można jednocześnie zaobserwować, że groby kultury przeworskiej koncentrują się wyraźnie wokół bruków, a nieliczne odkryte dotychczas groby ze stadium B₁ są wkopane w bruk. Sądzić więc można, że badane konstrukcje kamienne były widoczne na powierzchni i odgrywały istotną rolę w obrzędach pogrzebowych miejscowej ludności kultury przeworskiej. Zasięg cmentarzyska kultury łużyckiej jest znacznie szerszy, przy czym jego centrum leży zdecydowanie na południe od bruków kamiennych.

W trakcie badań odsłonięto 49 grobów, w tym 21 grobów kultury przeworskiej. Groby kultury łużyckiej są w większości popielnicowe, aczkolwiek stwierdzono także groby bezpopielnicowe. Z ciekawszych zabytków na wymienienie zasługuje sierp brązowy, nożyk żelazny, fragment naszyjnika brązowego i 2 szpile brązowe.

Wśród grobów kultury przeworskiej trzy można datować na stadium B₂, przy czym wyróżniają się one bogatszym inwentarzem. Większość grobów była jamowa, a tylko dwa popielnicowe. Groby w stadium B₁ są wyraźnie ubożej wyposażone i zawierają tylko pojedyncze zabytki. Na szczególną uwagę zasługuje odkrycie żelaznej zapinki celtyckiej, z kulkami na kabłąku, typowej dla stadium LT C₁ wg P. Reineckego; znaleziono ją w kobiecym grobie jamowym ze stadium B₂ datowanym dwoma zapinkami z płytkowatymi główkami. Poza tym wymienić również należy 4 groty żelazne, umbo żelazne /J. 5 lub J. 6/ oraz zapinkę A 45.

Materiały znajdują się w Katedrze Archeologii UAM.

Badania cmentarzyska będą kontynuowane.

BISKUPICE, gm. Brwinów
woj. warszawskie

Muzeum Starożytnego Hutnictwa
Mazowieckiego
w Pruszkowie

Badania prowadzili mgr Stefan Woyda i mgr Dorota Rudnicka. Finansowało muzeum w Pruszkowie i Stołeczna Pracownia Dokumentacji Dóbr Kultury. Czwarty sezon badań. Osada kultury łużyckiej, osada produkcyjna późnolateńsko-rzymska, ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego.

Na obszarze zbadanych 42 arów odkryto łącznie 929 obiektów, w tym 5 ziemianek, 3 studnie, 1 palenisko, 124 piece hutnicze i 796 jam. Osadę kultury łużyckiej reprezentuje ok. 500 jam. Zawierały one wyłącznie ceramikę najczęściej w niewielkiej ilości. Jedna jama datowana jest na wiek XI n. e. Zawierała ona 2 całe naczynia i parę obrotowych kamieni żarnowych.

Pozostałe objekty wiąże się z osadą produkcyjną istniejącą między I wiekiem p. n. e., a III wiekiem n. e. W materiale ruchomym zwracają uwagę zabytki wiążące się z kulturą celtycką /ceramika grafitowa, paciorek, bransoleta szklana/.

Badania będą kontynuowane.

BOGUCIN, gm. Kołobrzeg
Stanowisko 6

patrz
okres lateński

CHWARZNO, gm. Stara Kiszewa
woj. gdańskie

patrz
okres lateński

CZARNOWĄSY, gm. Dobrzeń Wielki
Stanowisko E

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadzili mgr Klemens Macewicz, mgr Kazimierz Spychała, mgr Sylwia Wuszkan. Finansował WKZ w Opolu. Trzeci sezon badań. Osada kultury przeworskiej z późnego okresu wpływów rzymskich.

Kontynuując prace ratownicze, przebadano najbardziej narażony na zniszczenie odcinek o powierzchni około 0,5 ara.

Odsłonięto 1 duży obiekt mieszkalny oraz kilka jam posłupowych. Odkryty obiekt zalegał na głębokości 30 cm, był większy z przebadanych do tej pory na stanowisku. Jego wymiary w rzucie poziomym wynosiły: ok. 5,5 m x ok. 3 m, głębokość wypełniska 0,5 m. Jamy posłupowe odkryte zostały w obrębie wypełniska obiektu /6 przy obrzeżach i 2 w partii środkowej/. Podczas eksploracji budynku mieszkalnego wydobyto dużą ilość ceramiki, polepy i żuźla dymarkowego.